

Vi har et motto i Kunstnere for Fred. Det er ganske enkelt:
Uden Sandhed Ingen Fred.

Medierne skal holde øje med magten. De skal afsløre løgne og ulovligheder – de skal være demokratiets vagthunde, de skal være ansvarlige, og de skal fortælle os sandheden. Men det gør de bare ikke. I hvert fald ikke altid. Fordi den egentlige magt, magten bag magten ejer og bestemmer over medierne og altså over, hvad der skal gentages igen og igen og hvad, der er tabu. Massemedierne er kontrolleret af en gruppe tæt forbundne, store multinationale selskaber, der har monopol på og styrer de informationer, der kommer ud,

Så vagthunden er ikke kun skinddød, den er definitivt aflivet, og lugter fælt. Demokratiet er hermed invalideret, og løgneren har særdeles gode kår. Det må være svært at være en samvittighedsfuld journalist i dag. Men når magthaverne og medierne lyver så åbenlyst, og bortforklarer det indlysende, mørkelægger eller fordrejer det åbenbare, når de simpelthen disinformerer, så må vi selv tage ansvaret og

protestere og informere om den stødt stigende ulighed, om uretfærdighed, om miljøødelæggelser, om snyd og bedrag og ikke mindst om årsagen til alle krigene. Vi må selv afsløre løgnene og udbrede sandheden på Face-book, på twitter, på you-tube, på film, på teater, på skrift, på billeder, i tegneserier, i sang til hinanden så vi, folket ikke ender med at blive godt og grundigt røvrendt.

Vi har lige fejret 70'året for afslutningen af anden verdenskrig. En kamp mod fascisme. Herhjemme er de, der kæmpede imod besættelsesmagten, igen blevet hyldet for deres modige indsats. Men engang blev modstandsfolk kaldt terrorister. Og engang marcherede den borgerlige ungdom med skrårem og hjelme. Så *om* man er modig frihedskæmper, der slås mod en voldelig overmagt, *om* man er kynisk medløber, eller *om* man er terrorist - det afhænger af øjnene, der ser, af det menneskesyn man har, eller det medie, man skriver for.

I mine øjne er angrebskrig terror, og jeg er så naiv at tro, fred er mulig. Men hvad skal der til? Jeg foreslår, at vi *taler* om det, vi ikke *må* tale om. At vi holder op med at lade som

om og i stedet afslører alle løgnene, og siger sandheden, selv om det kan koste dyrt og gøre meget ondt.

I dag er en ny form for fascisme dukket op. Den er baseret på uophørlig propaganda og endeløs krig, men forklædt som demokrati.

Danmark har været en krigernation i de sidste 13 år. Vi har været i krig fra januar 2002 på amerikansk kommando. Vi har terroriseret befolkninger og medvirket til tortur. Og hvad har vi skabt? Kaos, død, fortvivlelse og deraf selvfølgelig fjendskab mod os selv, had og terror mod vesten.

Som bekendt begyndte den såkaldte krig mod terror med angrebet mod USA d. 11. september, 2001. Allerede d. 12. september - mindre end 24 timer efter - blev det besluttet, at NATO-alliancen skulle reagere, hvis det kunne bevises, at terrorangrebet blev dirigeret udefra. Bemærk ordet *hvis*. *Hvis* det kunne bevises. Men denne tvivl og usikkerhed forhindrede ikke propagandamaskinen i at køre uafbrudt i

døgndrift fra dag ét om 19 unge, arabiske mænd, der kaprede fire fly, og fløj to af dem ind i World Trade Center, som så styrtede i grus o.s.v.

Der er bare lige en kedelige ulempe ved denne forklaring, nemlig at det er en fysisk umulighed. Det er for længst bevist af arkitekter, ingeniører, fysikere, kemikere, brandmænd og piloter fra hele verden. Det er bevist, at tårnene blev sprængt i luften. Alle tre. Ups! Der var tre kæmpetårne, der faldt. Det tredje var ikke ramt af noget fly. Men det taler vi absolut ikke om... Omvendt er den officielle historie aldrig bevist. Osama bin Ladens skyld er aldrig bevist. Men det er selvfølgelig tabu for medierne.

På intet tidspunkt har man ladet skeptikerne komme til orde og debattere dette emne fredsommeligt og seriøst, ligesom alle kronikker, artikler og læserbreve om sagen bliver afvist. Alle, der har gennemskuet denne store løgn, bliver stemplet som konspirations-tosser. Heldigvis bliver vi flere, der er overbeviste om, at det var et iscenesat stunt, der skulle retfærdiggøre de allerede planlagte angreb mod

Afghanistan og Irak. Så lad dem bare kalde os tosser. For det bliver sværere og sværere at opretholde løgneren. Og jeg kan garantere, at vi ikke kan få en eneste journalist eller chefredaktør inden for i dette telt, til at svare på spørgsmål om 9/11. Ingen. De løber deres vej.

Vi får tudet ørerne fulde af, at USA skulle have ædle hensigter om at indføre demokrati og bekæmpe diktaturer i sær i Mellemøsten og i Afrika. Mærkeligt nok er det altid i lande, hvor der er store olie, gas eller uran-forekomster, som de neoliberale kræfter i USA synes, de skal have kontrol over. Det har de for længst erklæret i et dokument der hedder **Project for the New American Century** og det er den politik, der bliver ført.

Hvordan gør man så, når man vil overtage magten og kontrollere værdierne i et andet land? Det gør man ved først at destabilisere landet. Det bliver kaldt **Chock-Doktrinen**. Først skaber man kaos, så tager man magten. For man kan

ikke kontrollere et andet lands olie og gas-ressourcer, hvis der er et velfungerende statsapparat.

Så derfor smadrer USA - og alle os lydige lakajer - det ene land efter det andet.

Første var det Afghanistan. Vi fik at vide, at vi skulle bombe Osama bin Laden ud af Tora Bora-bjergene.... Man ville ødelægge den veludstyrede jordhule, han vist nok, angiveligt, så vidt man ved, formodentlig, efter sigende, som hævdede, altså måske opererede ud fra. Den hule blev dog aldrig fundet. Efter 14 år...Skal vi virkelig tro på det??? Så skiftede begrundelsen igen og igen. Vi var i krig på den anden side af jorden, fordi man ville indføre demokrati, og man ville bygge skoler og veje, og man ville hjælpe de undertrykte kvinder. Nå- nå- var det det, man havde besluttet på NATO-mødet i Bruxelles d. 12. september, 2001? Sikkert ikke. For det var noget helt andet, det handlede om. Nemlig at USA ville have lagt en rørledning fra Kirgisistan ned gennem Afghanistan, så man kunne føre olie og gas oppe fra de nye oliefelter i Centralasien ned til

det Indiske Ocean. Desuden har fået oprettet 44 militærbaser og fået kontrol over de enorme ressourcer af kobber, lithium og uran i landet, der som bekendt også har blomstrende valmuemarket. Der er altså store økonomiske gevinster at hente i det arme land, der engang var selvstændigt og velkørende. For kun 30 år siden, op gennem 70'erne og 80'erne, var der et Afghanistan med social retfærdighed, gratis lægehjælp til de fattigste, lige rettigheder for kvinder, der klædte sig som de ville, gik på universitet og blev læger, jurister, eller embedsmænd. Der skulle millioner af dollars til at smadre dette regime. Men det lykkedes. En fundamentalistiske oprørsgruppe, der hed mujhediner, blev støttet af USA med 500 millioner dollars om året. Målet var at vælte denne populære og velfungerende regering. Den faldt så endeligt i 1996 og i dag er Afghanistan så verdens fattigste land.

Irak blev som bekendt næste offer. Irak havde skoler, veje, hospitaler, børnehaver, kvinder, der blev veluddannet, stor kunst og en kultur, der går tusinder af år tilbage. Krigen blev

indledt på en løgn i 2003. Det er en kendsgerning. Selv borgerlige politikere har efterhånden indset, det var fatalt at tro på løggen om Saddam Hussein's masseødelæggelsesvåben. Men det blev gentaget i det uendelige af Bush af Blair og Anders Fogh. Uafbrudt i alle vestens medier, og vi kom i krig, selvom våbeninspektørerne advarede, og millioner af mennesker gik i kæmpe protest-demonstrationer i alle vestens store byer. I dag er Irak i total opløsning, millioner af civile er dræbt eller jaget på flugt. Men USA fik sin vilje og fik kontrol over Iraks enorme olieressourcer. Lille Danmark brugte milliarder på den krig, 8 soldater er dræbt, og adskillige unge mænd blev invalideret. Nu synes man det ville være nytteløst at bruge tid og penge på en tilbundsgående undersøgelse af baggrunden for og dermed beslutningen om at gå i krig. Mere hyklerisk kan det vel næppe blive. "Jamen, vi troede jo," siger Anders Fogh og Per Stig Møller... Eller også er der andre kræfter, der bestemmer. A.P.- Møller Mærsk- koncernen har f.eks. tjent 17 milliarder på at transportere våben for USA, og så fik de

også lige et par oliefelter i det nordlige Irak. ”Åhh sikke en herlig krig” for Mærsk og for våbenindustrien.

Næste selvstændige, uafhængige land, der skulle omstyrtes var Libyen.

Libyen var for få år siden det mest velfungerende og rige arabiske land med høj levealder, lav børnedødelighed og gratis undervisnings- og sundhedssystem.

I 2011 igangsatte NATO et mange måneders bombardement, der kostede 30.000 civile livet. Heraf var de fleste børn. Millioner blev drevet på flugt. Medierne og politikerne hævdede, angrebene var for at beskytte civilbefolkningen. Så man myrdede altså løs med den begrundelse, at Gaddafi var ved at planlægge folkemord på sit eget folk. Det var bare *også* en kæmpe løgn. Gaddaffis sande forbrydelse var hans erklærede hensigt om at stoppe salget af Afrikas største oliereserver i dollar, den såkaldte Petrodollar. Den er selve fundamentet under USA's magt, så det ville USA absolut ikke tillade.

Da landet var sønderbombet og Gadaffi var blevet myrdet, konfiskerede Obama 30 milliarder dollars fra Libyens Centrale Bank. Det har vi vist *heller* ikke læst om i dagspressen eller hørt om i Deadline.

Hele den uhyrlige forbrydelsen, som David Cameron og med ham alle de vestlige medier kaldte en "humanitær intervention," har været en sand katastrofe for befolkningen. De blev tabere mens olie- og krigsindustrien endnu engang blev vinderne.

Noget lignende fortsætter i Syrien, i Yemen og snart er det Irans tur.

Hvad har vi fået til gengæld for alle mord på uskyldige mennesker? Islamisk Stat, had mod vesten flere fjender og millioner af desperate flygtninge, som vi selvfølgelig ikke vi have noget at gøre med.

Nu beskylder vi menneskesmuglerne for at være årsag til flygtningeproblemet. Men vi er så sandelig selv med til at skabe det. *Det er sandheden*. Alle krigene i Mellemøsten har skabt modstandsbevægelser. De hedder al-Qaeda, eller

ISIS eller noget tredje eller fjerde. Men de er resultatet af den moderne fascisme, præget af bomber, blodbade og løgne, som udgør det, der skal forestille at være *humanitære interventioner* fra den såkaldte frie, civiliserede verden. *Det er løgn*. Det handler om at kontrollere og dominere, om at få verdensherredømmet. A New World Order.

Prøv at skriv det på Google. A New World Order.

Et berømt citat fra Hitlers bog "Mein Kampf" lyder sådan her:

"En løgn bliver troet mere, jo større den er, da folket - på grund af deres primitive enfoldighed snarere falder for en stor end for en lille løgn, da de nok selv lyver i det små, men ville skamme sig ved alt for store løgne. De kan slet ikke få en sådan usandhed ind i deres hoveder, og vil heller ikke hos andre tro på muligheden for den uhyre frækhed ved en sådan fordrejelse af sandheden, ja, selv når de oplyses derom, vil de længe tvivle og vakle og tage en eller anden undskyldning for gode varer. Derfor vil der også altid blive noget tilbage af den frækkeste løgn – en kendsgerning, som

alle store løgnkunstnere og løgneforeninger her i verden kender alt for nøje og derfor anvender på en nederdrægtig måde”.

Ligesom fascismen I 30'erne og 40'erne bliver store løgne serveret som selvfølgelige sandheder. Propagandanen gentages fra medier, der kører uafbrudt og alle vegne, mens en hel del nyheder udelades.

“Det rører vi ikke ved, for så kunne vi lukke avisen I morgen.” sagde en direktør for en dansk avis ordret til mig. Men når medierne ikke tør, kan eller vil, så må vi jo selv. Vi skal afsløre de hensynsløse krigsmagere og dem, der tjener penge på droner, på monsterkampfly, på hvidt fosfor, der brænder fast I huden og ikke kan slukkes med vand og endelig skal vi udstille de danske selskaber, der tjener milliarder på at transporterer al denne gru.

Hvis vi fortsætter med at være tavse, vil vi og vores børn komme til at opleve en fascisme af ufattelig ondskab. Forberedelserne til en ny, stor krig er i gang. Men vi har stadig en mulighed for at standse den virkelige terror.

Simpelthen ved at vi - folket - siger sandheden. Og her har kunstnerne et stort ansvar, for kunstnerne kan komme til medierne og nå publikum med deres værker. Med film, billeder, teaterstykker, romaner, skulpturer, en rap, eller en grafitt. Men alle skal bidrage, for sandheden er vores stærkeste våben. Og uden denne sandhed får vi aldrig fred.